

Så er det nu, atomvåbenmodstandere

Pal

8. sept
2019

SIGNATUR
HENRIK KAUFHOLZ

Klimaet står øverst på den politiske dagsorden, mens faren for en altødelæggende atomkrig vokser og vokser. Det er på høje tid at protestere.

Det er et paradoks. Mange millioner er optaget af klimaforandringerne. De spiser mindre kød, sorterer affald, bygger vindmøller, og enkelte er endda holdt op med at flyve. Politikere af næsten alle farver lover indgreb. Alt sammen gør de, fordi klimaet ændrer sig på grund af stigende indhold af CO₂ i atmosfæren. Ændringerne er begyndt, men rigtig slemt bliver det først om 10-20-30 år. Imens vokser faren for en altødelæggende atomkrig.

Her taler vi ikke om nogle voldsomme orkaner, flere hedebølger, udtørrede floder eller kostbar omlægning af landbrug. Vi taler om udslettelse af alt liv i hele verdensdele, måske hele verden. På få timer vel at mærke.

Der skrives og tales da om det, javel. Men det er langt nede på den politiske dagsorden. Noget for specialister. Det er på høje tid, atomvåbenmodstanderne får støvet deres skilte og faner af.

Noget må gøres, inden det går rævegalt.

EFTER DE skelsættende nedrustningsaftaler mellem Rusland og det daværende Sovjetunionen i forrige årtusind gik det ellers den rigtige vej. Atombombe efter atombombe blev skrottet, raketter blev skilt ad, og parterne inspicerede hinandens anlæg. Vi kunne sove roligere.

Det er slut. Den ene aftale efter den anden siges op. De eksisterende atomvåbenarsenaler moderniseres. Helt nye våbentyper er under udvikling. Nye atommagter udvider deres arsenaler og opfører sig truende.

Vi ved nu, at verden et par gange under den kolde krig var meget tæt på atomkrig. Så atomkrig ved en fejl. Det blev bl.a. undgået på grund af varslingsstiden. Der var tid til at tænke sig om. Internationale raketter skal først højttil vejrs, så flere tusinde kilometer hen mod

deres mål og så ned igen. Det tager tid, og det kan ses på radarskærmene. Nu arbejder supermagterne på våben, der nedsetter varslingsstiden til omkring 5 minutter.

Hvor længe er det? Ikke meget. Til sammenligning var kun 25,8 procent af hovedstadsregionens ambulancer med udrykning fremme senest 5 minutter efter alarmen, fremgår det af Beredskabsinfo. Så udslettelse, inden ambulancen når frem.

Supermagterne arbejder også på våben, der helt kan overraske modstanderne – altså overliste radarvarslingen. Det var efter alt at dømmes sådan et våbensystem, der for få uger siden eksploderede i hænderne på russerne og udsendte en mindre radioaktiv sky. Uha, siger jeg bare.

Vi ved, at i hvert fald Rusland holder store militærøvelser med indsats af atomvåben som option.

Vi ved også, at både USA og Rusland bruger milliarder på at vedligeholde og modernisere de eksisterende arsenaler af raketter, fly, ubåde og atombomber. Der er indsatklare raketter under verdenshavene og i sneesevis af siloer hvert eneste sekund døgnet rundt.

Der er kort sagt behov for at få mere opmærksomhed om atomvåben. Som vi med al tydelighed så ved de seneste valg i Europa, reagerer politikerne skam, når

vælgerne kræver det. Måske ikke nok og måske ikke hurtigt nok. Men klimapolitik er kommet for at blive.

HVAD SKAL VI – altså de lande, der har fra skrevet sig retten til at lave atomvåben – kræve?

For det første må vi presse atommagterne til at tale sammen og til at indrette deres varslingsystemer, så vi undgår atomkrig ved en fejl.

For det andet må vi hale dem til forhandlingsbordet, så der ikke opsiges flere aftaler, og så udløbende aftaler fornyes.

For det tredje må vi prøve at overtale dem til ikke at udvikle våben, der kan overraske modstanderne, og droppe atomvåben fra de militære doktriner.

For det fjerde må vi forhandle os frem til internationale aftaler, der fjerner atomvåben fra de militære doktriner. Alt så gør atomvåben til den allerallersidste udvej. Allerhelst skal atomvåben helt afskaffes, men det får vi næppe typer som Donald Trump, Vladimir Putin eller Kim Jong-un med på.

Vi skal bremse og helst stoppe klimaforandringerne. Men vi skal så sandelig også have mindsket eller helst fjernet faren for atomkrig.

Det sker heller ikke af sig selv. Men så længe vi lever, er der håb om at undgå den.

henrik.kaufholz@pol.dk